ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι' - ΑΡ. 10-5

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΟΜΟΣ-ΔΡΧ.1.50 ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ
5
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1934
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.57'—Δύσις 5.20'
Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμης μαρ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 769.1

275180

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΟΝ

Κατά τινα πληροφορίαν ἐξ Κερκύρας, τὸ Συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ἀπεφάσισεν ὅπως τὰ μέλη αὐτῆς προβοῦν εἰς διάθημα παντὸς τῆς ἀλβανικῆ κυβερνήσει, ἐπιστήσαντα τὴν προσοχὴν της ἐπὶ τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἔναντι τοῦ ἑλληνικοῦ ἰσχυρισμοῦ τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον ἡ πληροφορία αὕτη, τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπίσημος ἐπιβεβαίωσις, εἶναι ἀκριβής. Ἀλλ' εἴτε πραγματοποιηθῇ, εἴτε μὴ τὸ συλλογικὸν αὐτὸ διάθημα εἰς τὰ ἀλβανικά, νομίζομεν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἰδία τὴν ὁριστικὴν θέσιν τοῦ ἑλληνοαλβανικοῦ ζητήματος. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐγένετο ἤδη σχετικὸν διπλωματικὸν διάθημα εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τόνον καὶ ὅτι ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις ὑπεσέθη νὰ θὰ ἐξετάσῃ μετὰ προσοχῆς τὰ ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἀφιχθέντα καὶ θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐκτροπέντας. Ἀλλ' ὅπως ἐπαναλαμβάνομεν ἤδη, δὲν πρέπει ἡ ἑλληνικὴ ἐνέργεια νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀξίωσιν ἱκανοποιήσεως διὰ τὸν λιθοβολισμὸν τοῦ ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἑλληνικοῦ προξενείου. Τοῦτο ἀπορεῖν ἓν ἁπλοῦν σύμπτωμα μιᾶς γενικωτέρας ἀνωμάλου καταστάσεως, τὴν ὁποίαν δὲν ἡ διευθετήσῃ, βέβαια, μία ἐνδεχομένη ἐκφρασις λύσης ἢ μία τιμωρία ἑνὸς διαδηλωτοῦ. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀρθῇ ὁριστικῶς καὶ βασικῶς ἡ αἰτία τῶν τοιούτων ἐκδηλώσεων καὶ αὐτὴ ἡ αἰτία εἶνε γνωστή.

Πρόκειται περὶ τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ Ἑλληνικῆς Μειονότητος. Ἡ θέσις της καὶ αἱ ἔναντι αὐτῆς ὑποχρεώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους εἶνε ἐντελῶς διαζευγμέναι καὶ ἐξαιρετικαί. Ἡ Βόρειος "Ἠπειρος, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὅταν ἐδημιουργήθη, μετὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους, τὸ ἀλβανικὸν ἀνεξάρτητον βασίλειον, ἐξεχωρήθη εἰς τὴν Ἀλβανίαν παρὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ ν' ἀποφῇ διώσιμον τὸ νέον γειτονικὸν κράτος, ἀλλ' ὑπὸ τὴν σαφῆ προϋπόθεσιν, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμός της, ὑπαγόμενος εἰς τὴν Ἀλβανίαν ὡς ἐθνικὴ μειονότης, δὲν θὰ ἀπεστερεῖτο τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρός του, οὐδὲ τῶν θρησκευτικῶν καὶ σχολικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα αἱ διεθνεῖς συμφωνίαι ἐξασφαλίζουν εἰς τὰς ἐθνικὰς μειονότητας. Ἡ Ἀλβανία, ἐν τούτοις, δὲν ἐξετίμησε κατὰ τὸν δέοντα τρόπον τὴν ἑλληνικὴν φιλικότητα καὶ ἡ Βόρειος "Ἠπειρος ἐκρίθη ὡς τμῆμα ἀφομοιώσιμον, γλωσσικῶς καὶ ἐκπαιδευτικῶς, πρὸς τὸ ἀλβανικὸν σύνολον.

Ἡ Ἀλβανία εἶχε καὶ ἔχει κάθε συμφέρον νὰ καλλιεργήσῃ φιλικάς, φιλικωτάτας σχέσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ σπεύδομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι καὶ τῆς Ἑλλάδος συμφέρον εἶνε τοῦτο. Δύο λαοὶ συγγενεῖς, οἱ ἀρχαιότατοι οἰκισταὶ τῆς Χερσονήσου, στενωτάτην πολλάκις σχόντες ἐπαφὴν κατὰ τὴν ἱστορικὴν σταδιοδρομίαν τόσων αἰώνων, θὰ ἔπρεπε νὰ συνεργάζωνται εἰλικρινῶς ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης. Ἡ Ἑλλὰς δὲν τρέφει βλέψεις πέραν τῶν σημερινῶν αὐτῆς συνόρων, ὡς τοσάκις καὶ ἐπισημότατα ἐδηλώθη καὶ ἐτονίσθη. Ἀλλά, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἑλληνοαλβανικὴ φιλία καὶ συνεργασία, προαπαιτεῖται ὁ ἐκ μέρους τῶν Ἀλβανῶν σεβασμὸς τῆς ἑλληνικῆς ἐν τῇ χώρᾳ των μειονότητος. Τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ σαφῶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ νὰ τονισθῇ μετὰ πάσης εἰλικρινείας ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σαφὴς αὐτὴ ἐξήγησις καὶ νὰ ἐκλείψῃ κάθε αἰτία προστριβῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, δὲν παρίσταται ἀνάγκη συλλογικοῦ διαβήματος εἰς τὰ Τίρανα. Θὰ ἠδύνατο νὰ διευκρινισθῇ ἡ κατάστασις καὶ νὰ διευθετηθῇ τὸ ζήτημα ἀπ' εὐθείας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας διὰ καταλλήλου εὐσταθοῦς καὶ σθεναρᾶς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ γλῶσσα τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς εἰλικρινείας εἶνε πάντοτε ἡ προτιμοτέρα καὶ ἡ ἐπιφέρουσα τὰ θετικώτερα ἀποτελέσματα. Εἶνε πάντοτε καιρὸς νὰ ἀκουσθῇ πρὸς τὰ Τίρανα διὰ τὴν συνολικὴν ἐκκαθάρισιν καὶ διευθέτησιν τοῦ ὅλου ἑλληνοαλβανικοῦ ζητήματος.

Γύρω ἀπὸ τὴν πριγκήπισσαν Μαρίναν

Τὸ Ἀγγλικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς γάμους τῆς «κόρης τῶν Ἀθηνῶν»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. ('Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὅτι ἡ πριγκήπισσα Μαρίνα τῆς Ἑλλάδος κατήντησε τὸ πλέον ἀγαπημένο ὄνομα εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν εἶνε πολὺ φυσικόν. "Οπως καὶ τὸ ὅτι ὁλοι οἱ Ἄγγλοι ἔγιναν.... ἑλληνομαθεῖς ἐπ' ἐσχάτων. (Εἰς παλαιοτέρας ἐποχάς, θὰ ἐλέγαμεν φιλέλληνες, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μεγάλου πολέμου αἱ αἰσθηματικότητες αὗται ἠτόνησαν παντοῦ, μέχρι καὶ τῶν ὀνομάτων. Ἀρκεῖ, λοιπόν, τώρα, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων καὶ τῶν ὀνομάτων, τὸ ὁποῖον ἐκδηλώνεται εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἐκμαθήσεως διαφόρων ἑλληνικῶν λέξεων, αἱ ὁποῖαι ὅμως εἰς τὰ ἀγγλικὰ χείλη καταντοῦν ἐντελῶς ἀγνώριστοι, περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τῆς μακαρίᾳ τῇ λήξει τετραετίας).

Εἶνε χαρακτηριστικὸν ὅτι εἰς ὡρισμένας λαϊκὰς συνοικίας τοῦ Λονδίνου οἱ καταστηματάρχαι διαφόρων κέντρων συχναζομένων ἀπὸ ναυτικοὺς (ἀγγλιστὶ mariners) ἔχουν μετατρέψει τοὺς τίτλους τῶν καταστημάτων των λογοπαικτικῶς ὡς κέντρων τῆς Μαρίνας. Τὸ ὄνομα αὐτὸ «ἔπιασεν» εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ Ἄγγλοι ἔκπληκτοι ἐπληροφορήθησαν ὅτι εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἶνε ὄνομα χωριστόν, καταχωρημένον εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἑορτολόγιον τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ἑορταζόμενον εἰς μνήμην τῆς Ἁγίας ποὺ τὸ ἔφερε καὶ ἡ ὁποία, κατὰ τὰς δοξασίας τοῦ ἑλληνικοῦ, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ἦτο θαυματουργός. Ἐγράφη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς μεγάλην ἐφημερίδα τοῦ Λονδίνου ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ἐκκλησία τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μαρίνας. Καὶ τὸ πρᾶγμα φαίνεται ὅτι προεκάλεσε κάποιαν ἔκπληξιν. Διότι μετὰ τινας ἡμέρας, εἰς πίστωσιν τοῦ πράγματος, ἐκρίθη ἐπιβεβλημένον νὰ δημοσιευθῇ καὶ μία εἰκὼν ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, τὶς οἶδε ποίας, (πάντως ὄχι τῆς κάτωθεν τοῦ λόφου τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηναϊκῆς Ἁγίας Μαρίνας) μὲ ἴσην ἐξήγησιν ὅτι πρόκειται περὶ ἐκκλησίας ἀνεγερθείσης πρὸ ἐτῶν, εἰς ἐκδήλωσιν τιμῆς διὰ τὴν γέννησιν τῆς Ἑλληνίδος πριγκηπίσσης! Τέτοιου εἴδους ἀνακρίβειαι, φραστικαί, ἱστορικαὶ καὶ φυσικαί, εἶνε πολὺ φυσικὰ καὶ εὐεξήγητοι, ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ἐδημοσιεύθησαν ὅλλοτε εἰκόνες πρωθυπουργῶν, ἄλλαι ἀντ' ἄλλων!

Ἐξ ἄλλου διὰ τὴν πριγκήπισσαν Μαρίναν ἐγράφησαν καὶ γράφονται τόσα εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Τύπον, ὥστε ἐπόμενον εἶνε μεταξὺ τῶν πολλῶν νὰ εἰσχωρήσουν καὶ μερικαὶ ἀνακρίβειαι. Καὶ τοῦτο διότι ὅλοι οἱ Ἄγγλοι, οἱ γνωρίζοντες κάτι περὶ ἑλληνικῶν πραγμάτων καὶ ὀνομάτων θεωροῦν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ φέρουν εἰς γνῶσιν τοῦ πολλοῦ κοινοῦ, δι' ἐπιστολῶν των πρὸς τὰς ἐφημερίδας. Καὶ ὅταν συνέβαινεν οἱ ἀρμόδιοι συντάκται μερικῶν ἐφημερίδων νὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Διὰ νὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια

Ἡ τραγικὴ θέσις τῶν Ἑλλήνων χωρικῶν τῆς Ρωσσίας

Πιέσεις διὰ νὰ περισωθῇ τὸ πενταετές

Δημοσιεύομεν σήμερον τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον μέρος τῆς τόσον ἐνδιαφερούσης ἀνταποκρίσεώς μας ἐκ Μόσχας, εἰς τὴν ὁποίαν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀδιαμφισβήτητων στοιχείων, ἐκτίθεται ἡ πραγματικὴ ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ρωσσίᾳ κατάστασις ἀπὸ γεωργικῆς ἀπόψεως. Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος ἔχει ἰδιαίτερον δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἐνδιαφέρον, διότι περιλαμβάνει πληροφορίας ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας καὶ περὶ τῆς τραγικῆς θέσεως, εἰς ἣν περιήγαγον τοὺς ὁμογενεῖς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Νοτίου Ρωσσίας ἡ οἰκτρὰ ἀπότελεσμα τοῦ περιφήμου γεωργικοῦ σχεδίου τῆς σοβιετικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ συνεπείᾳ ταύτης ἐφαρμοζόμενα ἐξοντωτικὰ πιεστικὰ μέτρα ἐκ μέρους τῶν σοβιετικῶν ἀρχῶν.

Β'.

Οὕτω εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἡ γεωργικὴ κατάστασις εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἐμφανίζεται ἀληθῶς οἰκτρά. Ἡ Κυβέρνησις βλέπει καλῶς ὅτι ἀν ἐπιμείνῃ εἰς τὴν εἰς ἀκέραιον εἴσπραξιν τῶν ὑπὸ τοῦ προγράμματος προβλεπομένων εἰσφορῶν, οἱ χωρικοὶ θὰ ἀπομείνουν καὶ ἐφέτος ἄνευ μέσων διατροφῆς μέχρι τῆς προσεχοῦς συγκομιδῆς.

Ρωσσικὴ ἀγροτικὴ ζωή.

"Οπως συμβαίνει πάντοτε, ἤρχισαν ἀναζητούμενοι οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὰ φοβερὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. Εἰς καθημερινὰ ἄρθρα καὶ σημειώματα τῶν ἐφημερίδων ἀποδίδωνται εὐθῦναι εἰς τὰ τοπικὰ διοικητικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα κατηγοροῦνται ἐπὶ ἀνικανότητι, χαλαρότητι ἢ καὶ συνεργασίᾳ μὲ ἀντιδραστικοὺς χωρικούς. Διαρκῶς δημοσιεύονται παύσεις Προέδρων καὶ μελῶν τῶν κατὰ χωρὶς «Πολιτοτδέλ». Τὰ οὕτω ἐπὶ ἀνεπαρκείᾳ παυόμενα μέλη τῶν «Πολιτοτδέλ» ἐκπίπτουσιν ἐκ τοῦ μόνου τοῦ γεγονότος τούτου ἐκ τοῦ κόμματος.

Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει ὅτι ἡ ἀδυναμία τῆς εἰσπράξεως τῶν προβλεφθεισῶν ποσοτήτων δημητριακῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνεπαρκῆ παραγωγήν. Ἐν τῇ ἀνάγκῃ δὲ ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὰς ποσότητας τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὴν διατροφὴν τῶν πόλεων καὶ φρονοῦσα εὐλόγως ὅτι οἱ ἀτομικῶς καλλιεργήσαντες θὰ ἐπέτυχον πολὺ καλύτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν ὑπὸ τὸ κολλεκτιβικὸν σύστημα προσπαθεῖ τοὐλάχιστον νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ αὐτοὺς εἰς ὁλόκληρον δ,τι καθορίσθη διὰ τοῦ προγράμματός της νὰ εἰσφέρῃ εἰς τὸ Κράτος ἡ ὅλη παραγωγή.

Οὕτω ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἰζβέστια» τῆς 2 Ὀκτωβρίου νόμος ἐξουσιοδοτῶν τὰς κατὰ τόπους ἀρχὰς νὰ ἐπιβάλωσι καὶ νέα βάρη μὴ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ προγράμματος διὰ τοὺς ἀτομικῶς καλλιεργήσαντας ἐφ' ὅσον δὲν σπεύσουν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς καθορισθείσας εἰς τὸ πρόγραμμα ὑποχρεώσεις των.

Ἐν τούτοις τὰ τοπικὰ ὄργανα πρὸ τῆς ἀδυναμίας τῆς συγκεντρώσεως τῶν καθωρισμένων ποσοτήτων δημητριακῶν καὶ ἐν τῇ ἀνάγκῃ εἰς ἣν εὑρίσκονται νὰ παρουσιάσουν ἀποτελέσματα κατὰ τὸ δυνατὸν προσεγγίζοντα πρὸς τὸ πρόγραμμα, ἔφθασαν ἤδη καὶ πέραν τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου καὶ δὴ πολὺ προτοῦ ἀκόμη δημοσιευθῇ οὗτος. "Οχι μόνον εἰς τοὺς μὴ ἐκπληρώσαντας τὰς ὑποχρεώσεις των ἐκ τῶν ἀτομικῶς ἐργασθέντων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνους οἵτινες ἔσπευσαν ἐγκαίρως νὰ ἐκπληρώσωσιν αὐτάς, ἐπιβάλλουν πρόσθετα βάρη ἐντελῶς αὐθαιρέτως ἑνίοτε κολοσσιαῖα, καὶ τοῦτο διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ συγκεντρώσουν κατὰ τὸ δυνατὸν περισσοτέρας ποσότητας καὶ προσεγγίσουν τὰς προβλεπομένας διὰ μίαν ἑκάστην περιφέρειαν ποσότητας εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς συγκεντρώσεως τῶν δημητριακῶν.

Τὰ μέτρα ταῦτα πλήττουν ἰδιαιτέρως τοὺς "Ἕλληνας γεωργοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ἰδίως εἰς τὴν Οὐκρανίαν καὶ τὸν Καύκασον.

Ὡς εἶνε γνωστὸν οἱ περισσότεροι τῶν Ἑλλήνων γεωργῶν ἐργάζονται ἀτομικῶς. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ εἶνε ὁ στόχος τῶν αὐθαιρεσιῶν τῶν κρατικῶν ὀργάνων κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην περίοδον: Εἰς τὰς περιφερείας Σεβέρσκαγια καὶ Μπελορετσένσκαγια τοῦ Βορείου Καυκάσου, Κατασουμπαζὰρ τῆς Συμφερουπόλεως τῆς Κριμαίας εἶνε ἀνεκδιήγητοι αἱ αὐθεραισίαι εἰς βάρος Ἑλλήνων ἀτομικῶν καλλιεργητῶν. Ἐπειδὴ οἱ καλλιεργηταὶ οὗτοι εἶνε οἱ τελευταῖοι χωρικοὶ τῆς Ρωσσίας, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ὁπωσδήποτε ἀπομείνει κάτι πρὸς ἀφαίρεσιν, ἀγελάδες, πρόβατα, χοῖροι, γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ἴσως καὶ μικρά τις παρακαταθήκη δημητριακῶν, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῶν νόμων ὑποχρεώσεών των, ἐπιβάλλουν εἰς αὐτοὺς ἐντελῶς αὐθαιρέτως, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι εὐποροῦν, προσθέτους φανταστικοὺς φόρους π.χ. τὸ τετραπλάσιον τῶν ἀρχικῶς ἐπιβληθέντων καὶ ἐγκαίρως καταβληθέντων εἰς εἴδος φόρων, ἢ τὸ εἰκοσαπλάσιον τῶν ἀρχικῶς ἐπιβληθέντων καὶ πληρωθέντων χρηματικῶν φόρων. Οἱ φανταστικοὶ αὐτοὶ φόροι ἐπικυρώνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν. Φυσικὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἰσπραχθοῦν τοιαῦτα ποσά. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς γνωστὸν, ἡ μὴ πληρωμὴ φόρου, ὁσονδήποτε αὐθαιρέτου καὶ ἀδικαιολογήτου, συνεπάγεται ὑπὸ τὸ Σοβιετικὸν καθεστὼς τὴν δήμευσιν πάντων τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ὡς ἄνω προσθέτων φόρων αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἐπιδιώκουν εἰς τὸ νὰ ἀφαιροῦν ἀπὸ τοὺς ἀτυχεῖς χωρικοὺς μας καθὼς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀτομικῶς ἐργαζομένους τὰ πάντα, τὰ προωρισμένα δηλαδὴ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σιτηρῶν, τὰ ἐργαλεῖα των, τὰ κτήνη των καὶ νὰ προσεγγίσουν οὕτω πρὸς τὰ ἀνεκπλήρωτα ὅρια τοῦ κατὰ περιφερείας προγράμματος συγκεντρώσεων.

Ὁλόκληρα ἑλληνικὰ χωρία, συνεπείᾳ τῶν ἐξοντωτικῶν τούτων μέτρων ὑπέβαλον εἰς τὴν ἐνταῦθα πρεσβείαν μας αἰτήσεις ἀδείας ὅπως μεταναστεύσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἐνταῦθα ἰθύοντες ἔχουσι πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς πλήρους χρεωκοπίας τοῦ ἐφαρμοσθέντος διὰ τὴν γεωργίαν συστήματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐγκαταστήσει παγίως τὸν λιμὸν ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ἔχει ρίψει τὸν πληθυσμὸν εἰς τὴν ἐσχάτην δυστυχίαν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν. Τὰ πλέον σημαίνοντα μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, τὰ ἀποτελοῦντα τὴν μικρὰν ὁμάδα ἤτις, συσπειρωμένη περὶ τὸν Στάλιν, διοικεῖ σήμερον τὴν χώραν, ὁ Βοροσίλωφ, ὁ Καγάνοβιτς, ὁ Μολοτωφ, ὁ Ὀρτζονικίτζε, θορυβηθέντες ἐκ τῶν καταφθανουσῶν εἰδήσεων περὶ τῆς ἐξαγρεύσεως ἐκείνης τοῦ πληθυσμοῦ, Αἱ Δυνάμεις ἐπενέβησαν, τότε, καὶ τὴν 17 Μαΐου τοῦ 1914 συνήφθη εἰς τὴν Κέρκυραν μία νέα συμφωνία, δυνάμει τῆς ὁποίας αἱ δύο ἐπαρχίαι τοῦ Ἀργυροκάστρου ἀνεκηρύσσοντο αὐτόνομοι. Ἡ συμφωνία αὐτὴ ἐκυρώθη τὸν Ἰούνιον, εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ παγκοσμίου πολέμου, τόσον ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Οἱ ξένοι διὰ τὴν Βόρειον Ἤπειρον

Ἡ Ἑλληνοαλβανικὴ διαφορὰ καὶ οἱ ἐξ αὐτῆς κίνδυνοι

Ἡ γνώμη τῶν κύκλων τῆς Κ. Τ. Ε.

Τὸ ζήτημα τῶν καταπιέσεων τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀρχίζει ν' ἀπασχολῇ, κάπως σοβαρώτερον καὶ τὸν εὐρωπαϊκὸν Τύπον. Ἡ ἑλληνικὴ διαμαρτυρία διὰ τὰς καταπιέσεις αὐτὰς, ἡ ὑπευθυνεῖσα πρὸ πολλῶν ἡμερῶν διὰ τοῦ ἐν Τιράνοις "Ἑλληνος πρεσβευτοῦ, ὑπάρχει ἐλπὶς ὅτι θὰ εὕρῃ ἀντίκτυπον εὐρύτερον. Ὁσονδήποτε δὲ καὶ ἂν ἡ ἀλβανικὴ Κυβέρνησις ἐπιχειρῇ νὰ καταπνίξῃ τὸ ζήτημα μέσῳ εἰς ἄκρα κόμα ψευδῶν ἀνακοινώσεων, εἶνε βέβαιον ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Γνώμης δὲν ἠμπορεῖ νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον εἰς τὰ Τίρανα. Χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου εἶνε τὸ κατωτέρω ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ ἀρθρογράφου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης» κ. Ζὰν Μαρτὶν, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καλὰ ὄχι μόνον τὰ βαλκανικὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ εἰδικότερον τὰ τῆς Ἠπείρου, ὅπου ἔμεινε κατὰ τὸ 1913—1914:

Ἰούλιος τοῦ 1913. Μόλις εἶχαν τελειώσει αἱ μάχαι τοῦ δευτέρου Βαλκανικοῦ πολέμου. Ὁ κ. Βενιζέλος (τότε πρωθυπουργὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος) ἐσπευσμένως διῆλθεν ἐκ Θεσσαλονίκης, κατευθυνόμενος εἰς τὸ Βουκουρέστι διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὴν προκαταρκτικὴν εἰρήνην. Εἰς ὅλους τοὺς δρόμους τῆς Μακεδονίας, μακραὶ θεωρίαι αὐτοκινήτων, κάρρων συρομένων ἀπὸ βώδια, ἀλόγων ἀποσκελετωμένων, μετέφερον πρὸς νότον τοὺς Ἕλληνας τραυματίας, μέσα εἰς τὸ παγερὸν ψῦχος τῶν ὀρεινῶν νυκτῶν ἢ μέσα εἰς τὴν ἀποπνικτικὴν ζέστην τῶν ἡλιολούστων ἡμερῶν. Τὰ ἑλληνικὰ τάγματα καὶ αἱ πυροβολαρχίαι συνεκεντρώνοντο εἰς τοὺς λειμῶνας τῶν ὀχθῶν τοῦ Στρυμόνος καὶ παρεσκευάζοντο διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἑστίας των.

Πρὸς δυσμὰς, πρὸς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς Πίνδου, αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία ἦσαν ἔρημοι ἀπὸ ἄνδρας, διότι ὅλοι εἶχαν σπεύσει ὑπὸ τὰ ὅπλα. Μόνον γέροι, γυναῖκες καὶ παιδία συνηντῶντο εἰς τοὺς δρόμους καὶ ὅλοι ἐδούλευαν μὲ θάρρος εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας, τοῦ τεχνίτου, τοῦ ἐργάτου, τοῦ γεωργοῦ, διὰ ν' ἀναπληρώσουν τοὺς ἀπουσιάζοντας. Νέα κορίτσια ἐκουβαλοῦσαν εἰς τοὺς ὤμους βαρειὰ φορτία ξύλων, τὰ ὁποῖα μετέφεραν εἰς τὸ σπίτι, διὰ νὰ ἑτοιμάσουν τὰς προμηθείας τοῦ χειμῶνος, τοῦ ἀγρίου χειμῶνος τῶν Ἠπειρωτικῶν βουνῶν...

Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν σκληρότητα τῶν καιρῶν, ὁ λαὸς ἐπαναγυρίζε τὴν ἀπελευθέρωσίν του. Τὰ στρατεύματα τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου εἶχαν καταλάβει τὰ Ἰωάννινα, εἶχαν ἀπελευθερώσει τὸ Ἀργυροκάστρον, εἶχαν ἀποκρούσει πρὸς νότον τὸν τουρκικὸν στρατὸν καὶ εἶχαν ἀποδώσει τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς πληθυσμοὺς αὐτοὺς ποὺ ἔζησαν ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ Τούρκου, αἱ πιέσεις τοῦ ὁποίου εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἐξεδηλοῦντο κυρίως ὑπὸ μορφὴν ληστειῶν διαπραττομένων ἀπὸ συμμορίας ἀλβανικάς. Καὶ ὁ πληθυσμὸς ἐώρταζε. Αἱ γυναῖκες εἶχαν βγάλει ἀπὸ τὰ κρυφὰ φορτοέρια τὰς ἐθνικὰς των ἐνδυμασίας καὶ εἶχαν κρεμάσει μὲ ὑπερηφάνειαν εἰς τὸν λαιμὸν τὶς βαρειὲς χρυσὲς ἀλυσίδες μὲ τὰ παλαιὰ βυζαντινὰ κωνσταντινάτα.

Τὴν στιγμὴν ὅπου ἀφίπτευσα εἰς ἕνα μικρὸ χωριὸ τοῦ Ἀργυροκάστρου, ἐν μέσῳ τοῦ σεβασμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Βασιλείου μὲ τὴν ὁλόλευκον γενειάδα καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς τοῦ Ἀργυροκάστρου, ὅλαι αἱ γυναῖκες ἤρχισαν νὰ χορεύουν εἰς ἕνα ρυθμὸν πανάρχαιον, χρονολογούμενον ἀπὸ πολλῶν αἰώνων, καὶ συγχρόνως νὰ τραγουδοῦν τὸ νέον ἔπος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπήγγελλεν ἐκ τοῦ προχείρου μία νέα. Ἔπειτα, ὅλαι αὐταὶ αἱ γυναῖκες μὲ ἐκύκλωσαν καὶ φανταζόμεναι ὅτι εἶχα κάποιαν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἀτυχῶς δὲν ἔχω, προσήγγισαν διὰ νὰ μοῦ εἰποῦν: «Κάν' τε νὰ μείνουμε στὴν Ἑλλάδα!».

....Δὲν ἔμειναν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὴν 17ην Δεκεμβρίου τοῦ 1913, μία διεθνὴς ἐπιτροπὴ ὑπέγραψε τὸ πρωτόκολλον τῆς Φλωρεντίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου ἡ Βόρειος "Ἠπειρος περιελήφθη ἐντὸς τῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίας. Αἱ Ἀθῆναι διεμαρτυρήθησαν τυπικῶς καὶ ἡ Βόρειος "Ἠπειρος ἐξηγέρθη. Τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἐξετάθη καὶ ἐσχηματίσθη μία προσωρινὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Ζωγράφον. Οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης, οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλίγου μᾶς ἔλεγαν ὑποδεχθῆ εἰς τὰ Ἰωάννινα, ἔλεγαν τώρα τὰ ὅπλα καὶ ἔκαναν πόλεμον, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἴδιον τὸν Ζωγράφον. Ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις εὑρέθη ἀνίσχυρος ἐνώπιον τῆς ἐξεγέρσεως ἐκείνης τοῦ πληθυσμοῦ. Αἱ Δυνάμεις ἐπενέβησαν, τότε, καὶ τὴν 17 Μαΐου τοῦ 1914 συνάψαν τὴν ὁριστικὴν Συνθήκην τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Βόρειος Ἤπ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. Ἀγνή. Ἀξιωμα «Ἐοῦ φωμρό ν ἄρωα. Ρωμ.

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Τέλεος, ἀγαπημένε μου».

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ο Ἑπίμης θέλει κοπελιά».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Η Βιολέττα τῆς Μονμαρτρ».

ΚΟΡΝΑΡΟ. «Η Ἀγάπη τῆς Μαρίας».

ΚΥΒΕΛΗΣ. (Φίλωρος Κυβέλης). — Μαρί-κοτ, ἡ ἐπιλογή τῶν ἀνδρῶν».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ο Τρελκός πόλεμος».

ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Η Ποτίτα μας».

ΠΙΜΠΙΛΗΣΗΝΟΝ. «Η Ποτίτα μας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Κωμικοφαγία τῆς ἀγάπης».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Λίλιομ».

ΒΟΛΛΑΣ (Ἀγ. Κωνσταντῖνος). Ἀξιωμα 4 μ.μ. «Ἐπιστρατεύτε μετοπᾶς Κορνῆ. — «Ἐπιστρατεύτε μετοπᾶς Κορνῆ».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ζοσλέν».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἑπνοὴ Κατερινούλα».

ΑΗΝΑΙ-ΝΟΝ. «Ἐκλέκτρας θρῆνος».

ΑΤΗΕ. «Ο ἄνθρωπος τοῦ Πέρπιν».

ΑΙΗΕ. «Ἡ ἐλπὶ τῆς Α. Τρελλόπουλο».

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ κυρία τῆς Μαξίμ».

ΑΛΗΡΑ. «Ο ἀγαπητὸς μου ἀγόρασε κυρίας».

ΕΛΛΑΣ. «Ἐνα κορίτσι ἐφταίει».

ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ. «Ο κύριος κοῦ Πέρπιν».

ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ἐτσι ἐλπὶ ἡ Σουζάννα».

ΠΟΛΛΑΣ (Πειραιεύς). Ἀξιωμα κυριακῆς.

ΡΟΥΑΛΑΝ. «Ο ἀγαπητὸς τῆς Βερονίκας».

Πειραιώς και Προάστεια

ΚΕΝΤΟΝ. «Ἐπιμονὴ καὶ σπουδή».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Βενετιάνα φαντάσματα».

ΧΑΛΚΙΣ. «Ἀγάπη μου».

Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΩΝ (331 μ.). 6 μ.μ. Γιωργάρας κρουστά. Ἀγγλικὰ (Ἀρμπέρτ Γρέϊνιγκ χορ. Ἀκολουθεῖ Ρωμέν μουσ. Ἀκολουθεῖ Ρωμέν μουσ. Ἀκολουθεῖ Ρωμέν μουσ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΕΠΕΛΘΟΥΣΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΝΑΒΑΛΛΕΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΣ ΤΗΝ ΛΑΝΘΑΝΟΥΣΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Η ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΩΝ ΖΗΤΗΘΕΝΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΤΗΜΟΡΙΩΝ ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΜΑΧΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Άθην. Πρακτ.). — Ο πρωθυπουργός κ. Ντουμέργκ συνεσκέφθη μετά τοῦ προέδρου τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Μαλβὺ ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας διαδικασίας διὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῶν τριῶν δωδεκατημορίων, τῶν ὁποίων τὴν ψήφισιν ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Βουλὴ τὴν Τρίτην θὰ διακόψῃ, πιθανώτατα, τὴν συνεδρίασιν εἰς ἔνδειξιν πένθους, μετὰ τοὺς ἐκφωνηθησομένους λόγους εἰς μνήμην τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Μπαρτοῦ, ὁ κ. Ντουμέργκ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ Βουλὴ συνέλθῃ εἰς νέαν συνεδρίασιν τὴν Τετάρτην.

Κατὰ τὴν «Παρὶ Σουάρ», ὁ κ. Μαλβὺ παρέσχε πρὸς τὸν κ. Ντουμέργκ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τοῦ ἐλαχίστου δυνατοῦ ὁρίου τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν δωδεκατημορίων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ἐν τῇ Βουλῇ τὴν Τετάρτην. Ἡ ἐφημερὶς, σχολιάζουσα τὴν ἐν λόγῳ πληροφορίαν, τονίζει ὅτι ἡ ψήφισις τῶν δωδεκατημορίων εἶνε ἀπαραίτητος, ὅπως μὴ διακοπῇ ἡ διοικητικὴ ζωὴ τῆς χώρας εἰς ἣν περίπτωσιν προεκαλεῖτο κρίσις καὶ παρίστατο ἀνάγκη διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Άθην. Πρακτ.). — Ἡ διατήρησις τῆς ἀνακωχῆς τῶν κομμάτων προκαλεῖ ποιάν τινα ἱκανοποίησιν εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην. Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι, ἂν αἱ δυσχέρειαι ἀνεβλήθησαν, δὲν ἔπαυσαν νὰ ὑφίστανται. Μετὰ τὸ συνέδριον τῆς Νάντης καὶ μετὰ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὸ πρόβλημα παραμένει ἀκέραιον καὶ ἠδὴ ἡ γενικὴ προσοχὴ στρέφεται πρὸς τὴν διεξαχθησομένην κοινοβουλευτικὴν μάχην. Ὑπάρχουν βεβαίως πολλαὶ ἐλπίδες περὶ αἰσίου διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀποκρυβοῦν καὶ αἱ ἀνησυχίαι, ἃς δημιουργεῖ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ κ. Ντουμέργκ πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν Βουλήν.

Τὸ ριζοσπαστικὸν «Ἔργον» καὶ ὁ συντηρητικὸς «Φιγκαρὸ» φρονοῦν ὅτι ἡ ὑπουργικὴ ἑνότης διεσαλεύθη ἀθεραπεύτως.

Τὸ «Ἔργον» φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ θεωρῇ πιθανὴν τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν ἰδίαν γνώμην ἐκφράζει καὶ ἡ σοσιαλιστικὴ «Ποπυλαίρ».

Αἱ μεγάλαι ἐφημερίδες, καίτοι δὲν ἀποκρύπτουν τὰς ὑφισταμένας δυσχερείας, ἐλπίζουν ὅτι ὁ ἀπὸ ραδιοφώνου λόγος τοῦ κ. Ντουμέργκ θὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ χώρα καλουμένη νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῆς καταστάσεως, θὰ ὑποστηρίξῃ τὰς προσπαθείας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Άθην. Πρακτ.). — Τὸ νομοσχέδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1935 ἔχει ἐκτυπωθῇ εἰς ἀντίτυπα, τὰ ὁποῖα θὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς βουλευτὰς τὴν Τρίτην. Ἐκ τῶν συνομιλιῶν βουλευτῶν τινων ἐξάγεται, ὅτι ὑπάρχει ὡρισμένος ἀριθμὸς ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι, καίτοι χθὲς ἀκόμη ἦσαν ἀντίθετοι εἰς τὰ σχέδια τοῦ κ. Ντουμέργκ, μετέβαλαν τὴν ἀρχικὴν των στάσιν, ἀναγνωρίζοντες, ὅτι εἶνε προτιμότερον κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν νὰ ψηφισθοῦν τὰ δωδεκατημόρια ὅπως ἀποφευχθῇ ὁ σάλος τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς διενεργείας ἐκλογῶν, δοθῇ δὲ καιρὸς εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν ἐν εὐθετίᾳ χρόνῳ. Πάντως προβλέπεται ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. Ντουμέργκ θὰ συναντήσῃ ζωηρὰν ἀντίδρασιν εἰς τὴν Βουλήν, ἰδίως ἐκ μέρους τῶν σοσιαλιστῶν.

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σήμερον τὴν 11 π.μ. ἐγένετο ἡ ἀναγγελθεῖσα συγκέντρωσις τῶν βορειοηπειρωτικῶν ὀργανώσεων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λευκοῦ Πύργου. Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν ρητόρων ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῶν συγκεντρωθέντων ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρονται οὗτοι κατὰ τῶν διωγμῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ξάνθης καὶ Δράμας, ἐγένοντο καὶ ἐκεῖ συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας διὰ τοὺς ἀνθελληνικοὺς διωγμούς.

ΠΑΤΡΑΙ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κερκύρας, σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ὀγκωδέστατον συλλαλητήριον διαμαρτυρίας κατὰ τῶν διώξεων τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἠπείρου. Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν ρητόρων ἐγένετο δεκτὸν ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ κατάπαυσις τῶν διώξεων κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Τὸ ψήφισμα ἐπέδωκε πρὸς τὸν κ. Νομάρχην ἐπιτροπὴ, ἀκολουθουμένη ὑπὸ 5000 διαδηλωτῶν, τινὲς τῶν ὁποίων ἐπεχείρησαν νὰ προβοῦν εἰς ἔκτροπα κατὰ τοῦ ἀλβανικοῦ καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ προξενείου, ἠμποδίσθησαν ὅμως ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἠπειρωτικῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίασιν ἠσχολήθη διὰ μακρῶν μὲ τὸ βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα, διὰ τὴν τελευταίαν ἐξέλιξιν τοῦ ὁποίου ἐπέδειξε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον.

Τὸ Συμβούλιον, ἀφοῦ ἤκουσεν ἑν ἕκαστον τῶν μελῶν του, τὰ ὁποῖα ἀνεκοίνωσαν ὅσας αὐθεντικὰς πληροφορίας εἶχον περὶ τῶν διώξεων, τὰς ὁποίας ὑφίστανται οἱ Βορειοηπειρῶται ἐκ μέρους τῶν ἀλβανικῶν ἀρχῶν, ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του διὰ τὴν ἐγκαινιασθεῖσαν ἐσχάτως ἐκ μέρους τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως ἐξοντωτικὴν πολιτικὴν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἤτις ποιοτικῶς, κατὰ τὴν γνώμην του, δὲν θὰ ἐξυπηρετήσῃ ποσῶς τὰς ἀλβανικὰς προθέσεις, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας δημιουργεῖ ἀσπόνδον ἐχθρότητα μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων λαῶν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑταιρείας, κρίνον ὅτι τὸ βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα εἶνε ἀπολύτως ἐθνικὴ ὑπόθεσις καὶ ὅτι ἑπομένως δὲν εἶνε τοῦτο ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐκείνων ὑποθέσεων εἰς τὰς ὁποίας ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ της ἡ Ἑταιρεία δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναμιγνύηται, ἀπεφάσισε νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος μεθ' ὅλου τοῦ ἐνδεικνυομένου πρὸς αὐτὸ ἐνδιαφέροντος, ἔδωσε δὲ σχετικὰς ὁδηγίας πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐπὶ πλέον τὴν ἐντολὴν ἵνα, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κατάστασις ἀποβῇ ἔτι κρισιμωτέρα, λάβῃ ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ ὅσα ἠθελε κρίνει ἐνδεικνυόμενα ἔκτακτα μέτρα.

Ο κ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΑΠΟΧΩΡΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν 7.40' ἐσπερινὴν ἀφίκετο διὰ τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς κυρίας καὶ τῶν δεσποινίδος Λοβέρδου. Τὸν κ. ὑπουργὸν ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σταθμὸν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, αἱ ὁποῖαι τὸν συνώδευσαν μέχρι τοῦ ξενοδοχείου «Μάζεστικ», ὅπου κατέλυσεν.

Ὁ κ. Λοβέρδος ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ γενικώτερον ἀναχωρητισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, θὰ γίνῃ μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπὸ καιροῦ ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν του ὅπως ἀποχωρήσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας ὁ κ. Λοβέρδος ἐτόνισεν ὅτι τὰ δημόσια οἰκονομικὰ εὑρίσκονται εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, ἀνεφέρθη δὲ, εἰς διαπίστωσιν τούτου, καὶ εἰς τὴν σημειωθεῖσαν σημαντικὴν αὔξησιν τῆς ἐξαγωγῆς τῆς σταφίδος.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἠρνήθη ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ ἐρωτήσεων σχετικῶς μὲ τὰς ὑποστηριχθησομένας ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀπόψεις κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Ἰανουαρίου μετὰ τῶν Ἄγγλων ὁμολογούχων διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους.

Ὁ κ. Λοβέρδος ἀναχωρεῖ τὴν πρωΐαν εἰς Ὀλυμπίαν, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας τὴν Παρασκευήν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ

ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΓΚΥΡΑ, 4. (Ἄθην. Πρακτ.).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Μάξιμος ἀνεχώρησεν ἀπόψε διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου θὰ φθάσῃ αὔριον (σήμερον) τὴν πρωΐαν.

Εἰς τὸν σταθμὸν τὸν ἐχαιρέτισαν ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς, ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βὲης καὶ ἄλλα μέλη τῆς Κυβερνήσεως.

Πολὺς κόσμος συγκεντρωμένος εἰς τὸν σταθμὸν ἐπευφήμησε τὸν Ἕλληνα ὑπουργόν, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τοὺς ὕμνους Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ τιμῆμα στρατοῦ ἀπέδιδε τὰς τιμάς.

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου θὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς τοῦ κ. Μαξίμου ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Κατὰ τὴν διαμονήν των εἰς τὴν Ἄγκυραν αἱ Α. Α. Ε. Ε. ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Μάξιμος καὶ ὁ συνάδελφός του ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου ἔσχον ἐπανειλημμένας συνομιλίας τόσον μετὰ τῶν Τούρκων συναδέλφων των ὅσον καὶ μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ.

»Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνομιλιῶν τούτων οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι ὑπουργοὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς πωλήσεως καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν δύο εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἰδιαιτέρως τὰς δύο χώρας: τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς σταφίδος.

»Συνεζήτησαν ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἱδρύσεως κεντρικοῦ ἑλληνο—τουρκικοῦ ὀργανισμοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διευκολύνουν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ (δηλαδὴ τοῦ καλυτέρου τρόπου τῆς τοποθετήσεως εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς τῶν καπνῶν καὶ τῶν σταφίδων).

»Οἱ ἑκατέρωθεν ὑπουργοὶ ἔμειναν σύμφωνοι διὰ τὸν καταρτισμὸν μικτῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος. Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς θὰ λάβῃ χώραν εἰς Ἄγκυραν τὴν 15ην προσεχοῦς Δεκεμβρίου.

»Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξ ἄλλου διὰ τὴν σύναψιν ἐμπορικῆς συμφωνίας συνεχίζονται μὲ τὰς καλυτέρας ἑκατέρωθεν διαθέσεις καὶ μὲ τὰς καλυτέρας ἐλπίδας ἐκβάσεώς των».

ΑΛΛΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΑΓΚΥΡΑ, 4. (Τηλεγραφικῶς).— Παρὰ τὴν τηρηθεῖσαν ἐπιφυλακτικότητα, κρατεῖ γενικὴ ἡ ἐντύπωσις ὅτι αἱ ἰδιαίτεραι αὗται ἑλληνοτουρκικαὶ συνομιλίαι εἶνε ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος διὰ τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν, ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως.

Κατὰ τὰς μεταξὺ τοῦ κ. Μαξίμου καὶ τοῦ Ρουσδῆ βέη συνομιλίας ἐξητάσθησαν γενικῶς τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὴν μειονότητα καὶ τοὺς ἀπομακρυνομένους Ἕλληνας ἐπαγγελματίας. Ἐδικώτερον ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῶν σχολῶν τῆς μειονότητος, αἱ ὁποῖαι πλὴν τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἀντιμετωπίζουν καὶ τὸν ὑπερβολικὸν φόρτον τῆς τουρκικῆς γλώσσης, ἐπεκταθείσης ἐπὶ ὅλων σχεδὸν τῶν μαθημάτων.

Οἱ κ.κ. Μάξιμος καὶ Πεσμαζόγλου ἔσχον χθὲς τὴν νύκτα καὶ νέαν μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ καὶ τοῦ Ρουσδῆ βέη συνεχισθεῖσαν καὶ σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπὶ δίωρον.

Κατὰ τὰς συνομιλίας ταύτας ἐτέθησαν αἱ βάσεις ἐνηρμονισμένης βιομηχανικῆς πολιτικῆς τῶν δύο κρατῶν ἐξετασθέντων ὅλων τῶν σχετικῶν ζητημάτων. Καθωρίσθησαν, πλὴν ἄλλων, καὶ τὰ εἴδη ἐκεῖνα τῶν ὁποίων τὴν βιομηχανίαν θὰ ὑποστηρίξῃ ἰδιαιτέρως ἑκατέρα τῶν δύο χωρῶν, οὕτως ὥστε νὰ μὴν ἐπέρχεται ἀνταγωνισμὸς μεταξύ των. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ἡ κοινὴ διάθεσις τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς, χάριν τῆς ὁποίας αἱ δύο χῶραι θὰ ἀλληλοϋποστηρίζωνται ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐνταλθοῦν ἁρμοδίως οἱ ἐμπορικοὶ ἀντιπρόσωποι Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἐκ παραλλήλου δὲ θὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἡ ἀμοιβαία διπλωματικὴ ὑποστήριξις εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης δριστικῶς ὅπως ἱδρυθῇ ἑλληνοτουρκικὸν γραφεῖον καπνοῦ, τὸ ὁποῖον θ' ἀναλάβῃ τὴν ἀπὸ κοινοῦ διάθεσιν τῶν καπνῶν, κανονίζον τὴν σχετικὴν πολιτικὴν τῶν δύο χωρῶν, οὕτως ὥστε ν' ἀποτραποῦν αἱ ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ ζημίαι δι' ἀμφοτέρας.

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου κατόπιν προσκλήσεως τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, θὰ περιοδεύσῃ τὰ κυριώτερα τουρκικὰ κέντρα παραγωγῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Τούρκου συναδέλφου του ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Τζελάλ βέη.

ΝΕΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Τηλεγραφικαὶ ἐξ Ἀγκύρας πληροφορίαι μεταδίδουν χαρακτηριστικὴν συνομιλίαν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ μετὰ τῶν μελῶν τῶν βαλκανικῶν ἀντιπροσωπειῶν κατὰ τὴν παρ' αὐτῷ δεξίωσιν. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ὁ Κεμὰλ ἠρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον τοὺς Ἕλληνας ὑπουργοὺς ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος διατηρῇ ἀκόμη τὰς ἐναντίον τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου ἐπιφυλάξεις του ἢ ἐὰν ἐπείσθη ἐκ τῶν πραγμάτων περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ δι' ὅλα τὰ βαλκανικὰ κράτη καὶ συνεπῶς καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐπενέθη τότε ὁ Ρουμᾶνος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τιτουλέσκου, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε μετὰ πικρίας περὶ τῆς στάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, τὴν ὁποίαν ἐξήγησεν ὡς ὀφειλομένην εἰς καθαρὰς κομματικὰ ἐλατήρια καὶ ἀδιαφοροῦσαν διὰ τὰς ἐξωτερικὰς πολιτικὰς συνεπείας, ἐφ' ὅσον τὴν Ἑλλάδα δὲν κυβερνᾷ πλέον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. «Ἀσφαλῶς, εἶπεν ὁ κ. Τιτουλέσκου, κανεὶς δὲν ἀνέμενεν ἀπὸ ἕνα πολιτικὸν τῆς πείρας τοῦ κ. Βενιζέλου μίαν τοιαύτην στάσιν, ἀλλ' εἶνε εὐτύχημα, ὅτι τὰ πράγματα ἤλθαν νὰ διαψεύσουν τὴν πολιτικὴν αὐτὴν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον.» Τοῦτο δὲ, συνετέλεσε περισσότερον παντὸς ἄλλου εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς πολεμικῆς τοῦ κ. Βενιζέλου ἐναντίον τοῦ Συμφώνου.

Οἱ Ἕλληνες ὑπουργοὶ ἀπήντησαν, ἀναμιχθέντες καθ' ὑποχρέωσιν εἰς τὴν συζήτησιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καμμία ἀνησυχία, διότι καὶ ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν δύναται παρά νὰ ἐφαρμόσῃ πιστῶς τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον.

Ἡ δήλωσις τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν περὶ τῆς στάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ἔσχεν ἀποτέλεσμα ἀπολύτως καθησυχαστικόν.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 4. (Τηλεγραφικῶς). — Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγκύρας, ὅτι ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης, δεχθεὶς τὸν Βούλγαρον ἐπιτετραμμένον, ἐξήγησε πρὸς αὐτὸν τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως καὶ ἐπανέλαβε τὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ Συνεννόησις εὑρυνθῇ διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς αὐτὴν καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Κατὰ τοὺς τουρκικοὺς κύκλους, ἡ πρακτικωτέρα ἀπόφασις τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως δυναται νὰ θεωρηθῇ ἡ περὶ συσφίγξεως τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ των Βαλκανικῶν χωρῶν. Ἐνώπιον δὲ τῆς πρακτικῆς ἀντιλήψεως, ἡ ἀποία ἐπεκράτησεν εἰς ὅλας τὰς συζητήσεις τῆς Ἀγκύρας, εἶνε εὐτύχημα, ὅτι δὲν εὗρον θέσιν αἱ προθέσεις τοῦ Γιουγκοσλαυικοῦ ἀντιπροσώπου κ. Πούριτς, ὁ ὁποῖος ἀπέφυγε διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ θίξῃ τὸ ζήτημα τῶν ἠθικῶν εὐθυνῶν τῆς Οὐγγαρίας διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Τὸ ζήτημα τῆς δολοφονίας ἐξητάσθη μόνον ἀπὸ τῆς γενικωτέρας ἀπόψεως, ἐντελῶς πρακτικῶς ὅμως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ληπτέα μέτρα ἀσφαλείας διὰ τὸ μέλλον.

ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΑΛΒΑΝΙΑ;

Χθεσινὰ ἐξ Ἀγκύρας πληροφορίαι ἀνέφερον ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ἀπεφάσισε ὅπως τὰ 4 μετέχοντα τοῦ Συμφώνου κράτη προβοῦν εἰς κοινὸν διάβημα πρὸς τὴν Ἀλβανικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς πιέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Ἐπίσημος ἐπιβεβαίωσις τῆς ὡς ἄνω πληροφορίας δὲν εἶχε ληφθῆ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθές.

Δὲν ἐθεωρεῖτο ἐν τούτοις ἀπίθανον τὰ λοιπὰ κράτη τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ἐκδηλοῦντα τὴν ἀλληλεγγύην των νὰ ἐνισχύσουν φιλικῶς τὸ Ἑλληνικὸν πρὸς τὴν Ἀλβανίαν διάβημα:

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟΥ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 4. (Ἄθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ὁ κ. Τιτουλέσκου ἐπεσκέφθη σήμερον τὸν ἱστορικὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ πολὺ μετὰ τοῦ ἀναλαβόντος τὸ ἔργον τῆς ἐπισκευῆς Ἄγγλου καθηγητοῦ κ. Οὐάϊτμερ, ὁ ὁποῖος καὶ παρέσχεν ἐξηγήσεις εἰς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου δι' οὗ ἐπιδιώκεται ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ ναοῦ εἰς Μουσεῖον Βυζαντινῆς Τέχνης.

Ὁ κ. Τιτουλέσκου ἀνεχώρησεν εἰς Σόφιαν, ἔνθα πρόκειται νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Μπατόλωφ.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 4. (Τηλεγρ.).—Ὁ Ρουμᾶνος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τιτουλέσκου δεχθεὶς ἀντιπροσώπους τοῦ τουρκικοῦ τύπου ἐξέθεσε πρὸς αὐτοὺς τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς διασκέψεως τῆς Ἀγκύρας, προσθέσας ὅτι πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν. Ὁ Ρουμᾶνος ὑπουργὸς ἐδέχθη ἐπίσης τοὺς ξένους ἀνταποκριτὰς, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν διασαφήσεις ἐπὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως. Ὁ κ. Τιτουλέσκου ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἀνακοινωθὲν εἶνε σαφέστατον καὶ οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει διασαφήσεως αὐτοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Ἄθ. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ὁ κ. Τιτουλέσκου θ' ἀναχωρήσῃ περὶ τὰ μέσα τοῦ τρέχοντος μηνὸς διὰ Παρισίους.

Εἰς τὴν πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Χαβᾶς συνέντευξίν του ὁ κ. Τιτουλέσκου ἐτόνισεν ὅτι ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις ἔπαυσε νὰ εἶνε μία ἁπλῆ συμμαχία ἀσφαλείας καὶ κατέστη ὀργανισμὸς πολιτικὸς, τοῦ ὁποίου τὰ εἰς Ἄγκυραν ὑπογραφέντα καταστατικὰ διαγράφουν τὰ ὅρια τῆς λειτουργίας, προσαρμοσθείσης εἰς τὰς κοινὰς ἀνάγκας τῶν τεσσάρων Κρατῶν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΡΙΤΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Ἄθ. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ Γιουγκοσλαυὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πούριτς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ τὸ Βελιγράδιον, μέσῳ Σόφιας, ὡμίλῃσε πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Κατὰ τὰς συσκέψεις τῆς Ἀγκύρας κατωρθώσαμεν νὰ δημιουργήσωμεν μίαν σταθερὰν βάσιν διὰ τὴν εἰρήνην οὐ μόνον τὴν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου ἀλλὰ καὶ, γενικώτερον, τῆς Μεσογείου. Ἐστερεοποιήσαμεν ἐπίσης τὴν Βαλκανικὴν Συνεννόησιν καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἄνευ ὑπερβολῆς ὅτι ἐδημιουργήσαμεν μίαν νέαν Μεγάλην Δύναμιν. Θὰ ἐντείνωμεν ἐν τῷ πλαισίῳ τούτῳ τὰς προσπαθείας μας ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ κο